

אברהם לוי:

„אני חושב שצ׳יצי אינו יודע לשחות!“

13 מיקרי טביעה אירעו בשנה שעברה בחופי תל-אביב, כתוצאה מהסיכסוך המביש שבין ראש העירייה, שלמה להט, ומצילי תל-אביב. השנה ירדתי לחוף גורדון. התיישבתי ליד הסוכה של המציל, אברהם לוי, וראיתי כיצד הוא ומלמדו, גם כשהם מדברים איתי, נמצאים עם העיניים על הים, ויכולים לומר לי בשנייה כמה אנשים נמצאים בתוך המים. אני לא יודעת מה עם צ׳יצי, אבל אני סומכת על המצילים. בלי מציל אני לא נכנסת לים. כשהם שם, שופים ובוסחים בעצמם, יושבים על המיגדל ומסתכלים במשקפת, אני יודעת שהילדה שלי יכולה להיות במים ואני יכולה לקרוא עיתון בשקט. אם קיוויתי כי השנה הזו נפתח עידן חדש ביחסי צ׳יצי והמצילים, הסתבר לי כי טעותי. אברהם לוי, המציל גבה-מקומה, העמיד אותי על טעותי.

עוד לא התחילה עונת הרחצה וכבר אתם מסוכסכים עם צ׳יצי?

הוא לא עומד בהתחייבויות שלו. סיכמנו איתו בשנה שעברה על 12 תחנות-הצלה, והוא פתח רק שמונה. אנחנו לא מסכימים לזה. זה לא הוגן. ועדה-מצילים הלך אל צ׳יצי למגישה. ישבו המצילים, חיכו לו בלישכה, ואז נכנס צ׳יצי וראה אחד מהם במכנסיים קצרים. אמר לו: איך אתה לא מתבייש לבוא לפגישה עם ראשה-עירייה במכנסיים קצרים! אמר לו המציל: אם זה פוגע בכבודו, אני אלך להחליף. פתאום קם השני גם הוא היה במכנסיים קצרים. גם השלישי היה במכנסיים קצרים. קמו כולם והלכו. למה? כי לא היה נאה לראשה-עירייה לשבת עם המצילים כשהם במכנסיים קצרים.

אתם עוברים בעת לפי צו שג בית-מישפט?

הביאו אותנו לפני שופט בבית-מישפט לעבודה. השופט ביקש במפגעי לשאת ולתת איתנו ברוח טובה. אנחנו אהבנו את הים, אבל אנחנו לא מוכנים לשאת באחריות של מתים ניספים. לא הספיקו 13 הגויות של השנה שעברה? את יודעת לאן הוא חותר, צ׳יצי? הוא חותר לזה שיהיו חופים בלי מצילים.

בשבת אחת הוא הגיע לכאן עם אוטובוס מלא תיירי. זה היה בזמן השביחה, והוא אמר לתיירים: „הנה עם ישראל שוחה בלי מציל. תראו איך שיחררתי את עם ישראל מהעול של המצילים!“ באותו יום טבעה ילדה. אני לא מבין את הרושם שלו. באמת לא מבין. יש לי הרגשה שהוא לא יודע בכלל לשחות, הצ׳יצי הזה.

שמואל נחושתן:

„פנו מאחורי גבנו לאיציק בן-נר!“

הראיון שערכתי במדור זה עם איש קול-ישראל, גבי גזית, שחזר ממסע „שנור“ במיטגרת ה„שירותים“ אצל היהודים והיורדים בארצות-הברית, הרגזו כמה אנשים בגל-יציצה.ל. במיוחד הרגזו אותם העובדה שהתי-קבל הרושם כאילו אנשי קול-ישראל הועדפו עליידי האגודה-למען-החייל על פניהם. שרה-לה דורון, דוברת גל-יציצה,ל, התקשרה וביקשה להעמיד דברים על דיוקם. גם צבי שפירא, מפקד גל-יציצה,ל, חשב שחשוב שהציבור יידע את הסיפור האמיתי, לדבריו, על מה בדיוק קרה עם ה„שירותים“ בארצות-הברית. שוחחתי על כך עם שמואל נחושתן, העורך זו השנה הרביעית את ה„שירו-תרוס“ ושאלתי אותו:

מה כדרכך חשוב כמסע שנור לארצות-הברית, שכונכם בגל-יציצה? קופצים עליו?

יש שתי נקודות שהיינו רוצים להבהיר. נקודה אחת קטנה ונקודה אחת גדולה.

נקודה בקטנה?

אני לא יודע דרך מי השתרבבה ההערה, שאנחנו חושבים שהמצאנו את השירותים. לא המצאנו את השירותים. הוא קיים בארצות-הברית כבר 20 שנה. והגדולה?

האגודה באה אלינו ואמרה שהיא רוצה לארגן שירותים רוס בניו-יורק. אמרנו שאנחנו לא מוכנים להתרים כסי פים. אנחנו לא רוצים לפנות אל היהודים והיורדים דרך הכיס, אלא דרך הלב. לבוא אליהם ולומר: חברי, פעם בשנה תאינו לנו. לא רוצים כסף, לא רוצים שדרך כסף תצדיקו או לא תצדיקו את ישיבתכם באמריקה. אנחנו רוצים שביוס-העצמאות של מדינת-ישראל פשוט תשמעו מה שיש לנו להגיד. הצענו לאגודה להביא למישרד אישים מכל הקשת הפוליטית של מדינת-ישראל. החל מאורי אבנרי וכלה בגאולה כהן. רצוני להביא את אריק איינשטיין שיתן קונצרט בסנטרל פארק. האגודה למען החייל לא רצתה את זה ואנחנו לא רצינו לשגור כסף. ועל זה התפוצץ כל העסק.

אתה מדבר על פרויקט יקר מאוד. מי היה מממן את זה?

רצינו להגיע למצב שבו רוב הדברים יתנהלו בהתנד-בות. רצינו שאריק איינשטיין יתן הופעה חינם.

דיברתם איתו?

לא הגענו לזה בכלל. האגודה אמרה שהיא רוצה להתרים כסף. כשאמרנו להם לא, הם פנו מאחורי גבנו לאיציק בן-נר, והוא סירב. אז ורק אז הם פנו לקול-ישראל. הם היו מוכנים לשגור כסף מיורדים.

אתה נשמע כמזרמר.

אני לא מזמר. אני מאוכזב. יש לי תחושה שאפשר היה לעשות בניו-יורק משהו גדול. לא דרך הכיס אלא דרך הראש.

בצלאל עופר:

„אנחנו לא יושבים על השאלמר של המדינה!“

רק לפני כמה שבועות ערכתי ראיון-ענק עם יושב-ראש ועד צוותי-האוויר של „אל-על“, קברניט בצלאל עופר, וכבר אני חוזרת אליו. אין ברירה, „אל-על“ בחדשות.

צדקה, בעיקבות השעייתם של שלושת הקצינים הראשונים, מה יהיה צעדכם הבא? לא יודע לאן כל זה יוביל. יש לי רק הסבר אחד לכל הפרשה. בגין רוצה לסגור את חברת אל-על. חדי וחלק.

מה קורה עם שלושת הקצינים הראי-שונים? הם כרגע מושעים. תשבתו?

יתכן. היום אחרי הצהריים צריכה לצאת טיסה לבר-קרטש. אחד המושעים, אורי יערי, צריך להיות על הטיסה. אם לא יחזירו אותו לתפקידו, הטיסה לא תצא.

למה לא יחליף אותו קצין ראשון שאינו מושעה?

חבר גופל במערכה, או מזניחים אותו? צריך לתת לו גיבוי. מה, צריך לקדם אחרים על גופתו?

האם לדעתך לא צריך היה להשעות את הקצינים? האם היה צריך להענישם באופן אחר?

תראי, יש תקדימים לדברים האלה. שאלתי את יושב-ראש ועד עובדי חברת-החשמל מה היה עושה אילו מישהו היושב על השאלטר, היה מושעה מעבודתו. הוא אמר לי: היינו עושים כזה רעש. שהמנכ״ל היה עף לשמיים! אבל מה לעשות, אנחנו לא יושבים על השאלטר של המדינה. אנחנו רק מטסים אווירונים.